

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 328)

Sep (2)/ 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	6
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	12
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 148)

31. காயத்ரீ நாம மாயந்தம் த்ராயதே மஹதோ பயாத்
ஆதாய ஜீவநம் கோபிர்பூஸரித்ப்ராணி ஸம்பவம்
32. புநர்முஞ்சதி மேகுஷு நவமாஸத்ருதம் குரை:
உக்தா ஸூர்யமயீ சக்தி: ச்ருணு வஹ்நிமயீம் பராம்

பொருள் - பூமி, நதிகள், உயிரினங்கள் ஆகிய பலவற்றிலிருந்தும் நீரை எடுத்து, தனது கதிர்களில் அவற்றை ஒன்பது மாதங்கள் வைத்திருந்து, மேக வடிவில் அவற்றை வெளியே விடுகிறாள்; இதனால் அவள் காயத்ரீ எனப்படுகிறாள்; இக்காரணத்தால், தனது மந்த்ரத்தை ஜபிப்பவர்களை அவள் ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்கிறாள். இப்படியாக உனக்கு நான் ஸூர்யனை உள்ளடக்கிய எனது சக்தி குறித்து உரைத்தேன். அடுத்து, அக்னியை உள்ளடக்கிய எனது சக்தி குறித்து உனக்கு உரைக்கிறேன், கேட்பாயாக.

33. ஏஷாமி த்ரிவிதா சக்ர சக்திர்வஹ்நிமயீ மம
திவ்யேகாபிந்தநா ஹி அந்யா சஷிதௌ சஷிதிமயேந்தநா
34. ததா புக்தேந்தநா கோஷ்டே சக்திர்வஹ்நிமயீ த்ரிதா
ஸர்வதேவமயீ ஸைஷா தேவாநாம் முகமுச்யதே
35. த்ரிவர்கஸ்தை: ஸ்துதா ஸைஷா த்ரிஷ்டுபித்யுச்யதே புதை:
துர்காணி தாரயந்த்யாத்ம பாராயணபரம் நரம்

பொருள் - அக்னியை உள்ளடக்கிய எனது சக்தியும், மூன்று நிலைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. திவ்யமானதும், மின்னல் வடிவாக வெளிப்படுவதும் ஆகிய நிலையானது, நீரைத் தனது ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது; பூமியில் உள்ள நிலையானது, மரம் முதலானவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது; மூன்றாவதாக உள்ள நிலையானது வயிற்றில் (ஜாடராக்னி), உணவை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளதாகும். இவையே அக்னியை உள்ளடக்கிய எனது சக்தியின் மூன்று நிலைகள் ஆகும். இந்தச் சக்தியானது அனைத்து தேவர்களிடமும் அவர்களுடைய வாய் என்றே கொள்ளப்படுகிறது. வாழ்வின் மூன்று புருஷார்த்தங்களை எதிர்நோக்கியபடி உள்ளவர்கள் அவளைப் புகழ்ந்தபடி, அவளை “த்ரிஷ்டுப்” என்று கொண்டாடியபடி உள்ளனர். இவை அல்லாமல் கரையைக் கடக்க எண்ணுபவர்கள் (அதாவது நான்காவது புருஷார்த்தமாக மோசடித்தை விரும்புபவர்கள்), அதக் கடினமான முயற்சியில், அவளால் உதவி செய்யப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 15)

[ஸூத்ரதாரன் நடியிடம்] ஒரு சிலர் இந்த நாடகத்தைக் கண்ட பின்னரும், தங்களுடைய இதயத்தில் பொறாமையைக் கொண்டபடியே இருந்தாலும், பாதகம் இல்லை. எவ்விதம் ஆயினும்,

25. உபவேதமுதாரதி: ஸ்வநாம்நா பரத: ஸூசிதபாவராகதாளம்

யமுதாஹரதி ஸ்ம விச்வகுப்த்யை (போக்யம்) ததபிஜ்ஞைரூவஹிஷ்க்ருதா வயம் ஸ்ம:

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் கூறுவது) தன்னுடைய பெயரில் உள்ள “ப, ர, த” என்னும் மூன்று எழுத்துக்களால், “பாவம், ராகம், தாளம்” என்ற மூன்றைக் காண்பித்து, உலகிற்கு இன்பம் பயக்கவல்ல எந்த ஒரு உபவேதத்தை பரதர் உபதேசித்தாரோ, அதனை அறிந்தவர்களால் நாம் இந்தக் கலையை விடாமல் ஆட்படுத்தப்பட்டோம்.

[நடி ஸூத்ரதாரனிடம்] ஐயா! நீங்கள் கூறியது உண்மையே ஆகும். ஆனால் நன்கு படித்தவர்கள் பலரும், நம்மிடம் விரோத மனப்பான்மையுடன், நமது விஷயங்களில் குறை கூற ஏதேனும் வாய்ப்பை எதிர்பார்த்தபடி உள்ளனர். இவ்விதம் உள்ளபோது, நாம் இந்த நாடகத்தை எவ்விதமான குறையும் இன்றி முடிக்க இயலுமா?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 25)

53. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவன் ஆசார்யனாகையும் கூடாது.

அவதாரிகை - இப்படி, ஸுகதுக்க வ்யவஸ்தாநுபபத்தியேயன்று; ஏகாத்மாவென்னும் பக்ஷத்தில் பத்த முக்த வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும், சிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல் (ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இவ்விதம் “ஆத்மாக்கள் பல அல்ல, ஒரு ஆத்மா மட்டுமே” என்று கூறும் வாதத்தில், இன்ப துன்பங்களுடைய வேறுபாடுகளின் பொருந்தாமை மட்டும் அல்ல; ஒரே ஆத்மாதான் உள்ளது என்று கூறும் வாதத்தில், “பத்தர், முக்தர்” என்பது போன்று வேறுபாடுகள் பொருந்தாமை மற்றும் “சிஷ்யர், ஆசார்யன்” என்பது போன்று வேறுபாடுகள் பொருந்தாமை ஆகியவையும் ஏற்படும் என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, ஏகாத்மாவாகில், “அநேக ஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸார பதவீம் வ்ரஜந், மோஹச்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநா ரேணு குண்டித:” என்கிறபடியே, ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், “சுகோ முக்கோ வாமதேவோ முக்த:” என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், “தத் விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபி கச்சேத் ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் | தஸ்மை ஸ வித்வான் உபாஸந்நாயஸம்யக் ப்ரசாந்த சித்தாய சமாந்விதாய | யேநாஷ்டரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்வதோ ப்ரஹ்ம வித்யாம்” என்கிறபடியே, ஒருவன்

சிஷ்யனாய வந்து உபஸத்தி பண்ண, ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்கு உபதேசிக்கையும் கூடாதென்கை.

விளக்கம் – அதாவது “ஆத்மா ஒன்று மட்டுமே” என்று கூறினால், ஸ்ரீவிபு (6-7-19) - அநேக ஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸார பதவீம் வ்ரஜந், மோஹச்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநா ரேணு குண்டித: - பல ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடி மயக்க வாஸனைகளால் உண்டாகும் துன்பத்தை அடைகிறான் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஒரு ஜீவாத்மா ஸம்ஸாரத்தில் ஆழ்ந்து நிற்பது; சுகோ முக்கோ வாமதேவோ முக்த: - ஸுகர் முக்தரானார், வாமதேவர் முக்தரானார் - என்பதற்கு ஏற்ப ஒரு ஜீவாத்மா முக்தனாக இருப்பது; முண். (1-2-12, 13) – தத் விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபி கச்சேத் ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் | தஸ்மை ஸ வித்வான் உபாஸந்நாயஸம்யக் ப்ரசாந்த சித்தாய சமாந்விதாய | யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்வதோ ப்ரஹ்ம வித்யாம் - இத்தகைய ப்ரஹ்ம ஞானத்தை அடையும் பொருட்டு வேதங்களை அத்யயனம் செய்த அவன், தனது கையில் ஸமித் (ஆலமரத்தின் சுள்ளிகள்) போன்றவற்றை எடுத்தவனாக, வேத அத்யயனம் செய்தவரும் ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்து நன்கு அறிந்தவரும் ஆகிய ஆசார்யனை அடையவேண்டும்; தன்னிடம் வந்தவனும், தன்னிடம் வணக்கம் நிறைந்தவனும், தனது மனதை வசப்படுத்தியவனும் ஆகிய அந்த சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் செய்யவேண்டியது என்னவெனில், தான் எந்த ஒரு வித்யை மூலமாக ஸ்வரூபம் மற்றும் குணங்களால் மாறுபாடு இல்லாத பரமபுருஷனை அறிகின்றாரோ, அத்தகைய ப்ரஹ்மவித்யையை அந்தச் சிஷ்யனுக்கு நேர்மையாக உபதேசிக்கவேண்டும்- என்பதற்கு ஏற்ப, ஒரு ஆத்மா சிஷ்யனாக வந்து உபதேசம் கேட்பது மற்றும் ஒரு ஆத்மா ஆசார்யனாக இருந்து உபதேசம் செய்வது போன்ற பலவும் பொருந்தால் போகும்.

54. விஷம ஸ்ருஷ்டியும் கூடாது.

அவதாரிகை - இன்னமும் ஓர் அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்.

விளக்கம் - மேலும் ஒரு பொருந்தாமையையும் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (விஷம ஸ்ருஷ்டியும் கூடாது) என்று. அதாவது, ஏகாத்மாவாகில் தேவதீர்யகாதி ரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும் சில துக்கோத்தரமாகவும், சில ஸுகதுக்க மிசரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக் கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும் கர்ம தாரதம்யமுமிநே விஷம ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேது.

விளக்கம் - “ஒரே ஆத்மா மட்டுமே உள்ளான்” என்று உரைத்தால், “தேவர்கள், விலங்கு” என்பது போன்ற வடிவங்களிலும், அவற்றுள் சில சுகமாகவும், சில இன்பமாகவும், சில இன்ப துன்பங்கள் கலந்தவையாகவும், இவ்விதம் லோகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தல் என்பது ஏற்படாது. ஜீவாத்மாக்களுடைய கர்மங்களில் உள்ள ஏற்றதாழ்வுகளும், ஜீவாத்மாக்களில் உள்ள வேறுபாடுகளும் அல்லவோ இவ்விதமாக ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணமாக அமைகிறது?

55. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ச்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

அவதாரிகை - இப்படி யுக்தியாலே அநேக விரோதங்களை தர்சிப்பித்தார் கீழ். இவ்வளவேயன்று; இப்படித்துக்கு ச்ருதி விரோதமுண்டென்கிறார்.

விளக்கம் - இவ்விதம் தகுந்த வாதங்கள் மூலம், “ஒரே ஆத்மா மட்டுமே உள்ளான்” என்று கூறுவதில் உள்ள பலவிதமான முரண்பாடுகளை எடுத்துரைத்தார். இது மட்டுமே அல்லாமல், இந்த வாதத்தை ஏற்பது என்பது, ச்ருதிக்கும் விரோதம் என்று அடுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ச்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது, ஏகாத்மா என்கிற பசுஷம், “நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச் சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்” என்று ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ச்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி.

விளக்கம் - அதாவது “ஒரே ஆத்மா” என்ற வாதத்தில், கட. (5-13) - நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந் - நித்யர்களில் நித்யமானவனும், சேதநர்களில் சேதநனும் ஆகிய அவன் அனைவருடைய விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றுகிறான் - என்று, ஆத்மபேதத்தைக் கூறும் ச்ருதி வாக்கியத்திற்கு முரண்பாடு ஏற்படும்.

56. ச்ருதி, ஔபாதிக பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது.

அவதாரிகை - இந்த ச்ருதி ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில், “போக்தா போக்யம்” என்றும், “ப்ருதகாத்மாநம்” என்றும், “ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜ்ஜை” என்றும், “அந்யோந்தர ஆத்மா விஜ்ஞாநமய:” என்றும் ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேக ச்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதிக பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அதை நிஷேதிக்கிறார்.

விளக்கம் - மேலே கூறிய ச்ருதி வாக்கியமானது ஆத்மாக்களில் உள்ள பேதத்தைக் கூறுகிறது என்று கொண்டால், போக்தா போக்யம் - அனுபவிக்கும் சேதநம், அனுபவிக்கப்படும் அசேதநம் - என்றும், ச்வே. (1-6) - ப்ருதக் ஆத்மாநம் - ஆத்மாவையும், அதனை நியமிப்பவனையும் தனித்தனியாக - என்றும், ச்வே. (1-9) - ஜ்ஞா ஜ்ஞௌ த்வௌ அஜ்ஜை - பிறப்பற்ற இந்த இருவரில் ஒருவன் அறிந்தவன், ஒருவன் அறியாதவன் - என்றும், தைத். (2-4-1) - அந்யோந்தர ஆத்மா விஜ்ஞாநமய: - மனோமயனைக் காட்டிலும் வேறான ஞானமயமாக உள்ளவனும், உள்ளே காணப்படுபவனும் ஆகிய ஆத்மா வேறாக உள்ளான் - என்றும், ஜீவாத்மாக்களின் ஐக்யத்தை உரைக்கும் பல ச்ருதி வாக்கியங்களுடன், மேலே கூறப்பட்ட வாக்கியமானது, முரண்பாடு அடையும். ஆகவே மேலே கூறப்பட்ட வாக்கியமானது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் ஏற்படும் பேதத்தைக் கூறுகிறது என்றே கொள்ளவேண்டும்; இவ்விதமாக அத்வைதிகள் கூறுகிறார்கள். இதனை மறுக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ச்ருதி, ஓளபாதிக பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது) என்று. ஓளபாதிக பேதமாவது, தேவ மநுஷ்யாதி பேதமும் காமக்ரோதாதி பேதமும்.

விளக்கம் - “ஓளபாதிக பேதம்” என்றால், “தேவர்கள், மனிதர்கள்” மற்றும் “ஆசை, சினம்” என்பது போன்ற வேறுபாடுகள் ஆகும்.

அவதாரிகை - ஓளபாதிக பேதமென்னவொண்ணாமைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்.

விளக்கம் - ஓளபாதிக பேதத்தை அந்தச் ச்ருதி வாக்கியம் கூறுகிறது என்று கொள்ளக் கூடாது என்பதற்கான வேறு ஒரு காரணத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

57. மோக்ஷ தசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே.

வ்யாக்யானம் - (மோக்ஷ தசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே) என்று. அதாவது, “ஸதா பச்யந்தி”, “மம ஸாதர்ம்யமாகதா:”, “முக்தாநாம் பரமாகதி:”, “ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே”, “யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே முக்தாஸ் ஸம்ஸார பந்தநை:” என்று, மோக்ஷ தசையிலும் ஆத்மபேதத்தைச் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே, அப்படி சொல்லவொண்ணா தென்கை. மோக்ஷ தசையாவது, ஸர்வோபாதி விநிர்முக்த தசையிறே. அந்த தசையிலும், ஆத்மபேதம் ச்ருதி ஸித்தமாகையாலே, “நித்யோ நித்யாநாம்” என்கிற ச்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

விளக்கம் - ப்ர. (5-10) - ஸதா பச்யந்தி - நித்யஸூரிகள் எப்போதும் அந்த விஷ்ணுவின் உயர்ந்த இடத்தைப் பார்த்தபடி உள்ளனர் - என்றும், கீதை. (14-2) - மம ஸாதர்ம்யம் ஆகதா: - எனது ஸ்வரூபத்தை அடைந்தவர்கள் - என்றும், முக்தாநாம் பரமாகதி: - முக்தர்கள் உயர்ந்த கதியை அடைகிறார்கள் - என்றும், ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே - ஸாயுஜ்யம் அடைகிறார்கள் - என்றும், யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே முக்தாஸ் ஸம்ஸார பந்தநை: - எந்த இடத்தை அடைவதால் முக்தர்கள் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்களோ - என்றும் பலவிதமாக மோக்ஷ நிலையில் கூட ஆத்மபேதத்தைச் ச்ருதிகளும் ஸ்ம்ருதிகளும் கூறுவதால், அந்த

வாக்கியம் ஒளபாதிக பேதத்தைக் கூறுவதாக உரைக்க இயலாது. மோசஷ நிலை என்றால், அனைத்துவிதமான உபாதிகளிலிருந்தும் விடுபட்ட நிலை அல்லவோ? அந்த நிலையில் கூட ஆத்மபேதங்கள் குறித்து ச்ருதி உரைப்பதால், “நித்யோ நித்யாநாம்” என்ற வாக்கியமும், ஆத்மபேதத்தை கூறுவதாகவே ஆகிறது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 293)

4-6-7 அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராடும் கள்ளும்பராய்ச்

சுணங்கையெறிந்து நும் தோள் குலைக்கப்படும் அன்னைமீர்

உணங்கல் கெடக் கழுதையுதடாட்டம் கண்டு என் பயன்

வணங்கீர்கள் மாயப்பிரான் தமர் வேதம் வல்லாரையே

பொருள் - தாய்மார்களே! தெய்வீகமான இந்தப் பெண்ணிற்கு ஏற்றதும், பெறுவதற்கு அரியதுமாக உள்ள மருந்து என்று எண்ணி, தாழ்ந்த தேவதைகள் விஷயமாக, தாழ்ந்த செயலான ஆட்டை அறுத்தல் மற்றும் கள்ளை அளித்தல் போன்றவைகள் மூலம் அந்தத் தேவதைகள் நீங்கள் துதிக்கிறீர்கள்; துணங்கை என்னும் கூத்தினை ஆடுவதால் உங்கள் தோள்களில் வலியை ஏற்றியபடி உள்ளீர்கள். காய்கின்ற நெல்லானது கெடும்படியாக, அதனை உண்ணும் கழுதையின் உதடுகள் ஆடியபடி உள்ளதைக் கண்டு என்ன பயன் உள்ளது? ஸர்வேச்வரனுடைய அடியார்களாகிய பாகவதர்களை நீங்கள் வணங்க முயலுங்கள்.

அவதாரிகை - “இதர தேவதைகளை ஆச்ரயித்தால் இவளுடைய விநாசமே பலித்துவிடும்; இவள் பிழைக்க வேண்டியிருந்திகோளாகில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆச்ரயியுங்கோள்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “மற்ற தேவதைகளை அண்டினால் இவளுக்கு அழிவே ஏற்படும். ஆகவே இவள் பிழைக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணினால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அண்டுவீர்களாக”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (அணங்குக்கு அருமருந்தென்று) அணங்கென்று தெய்வப்பெண். “சூரு மணங்குந்தெய்வப்பெண் பெயர்” என்னக் கடவதிறே. அப்ராக்குத ஸ்வபாவையான இவளுக்குத் தகுதியான பெறுதற்கரிய மருந்தென்று. இவள் வைலக்ஷண்யமும் அறிந்திலிகோள், செய்கிறதின் தண்மையும் அறிந்திலிகோள். (அங்கோராடும் கள்ளும் பராய்) நிஷித்த த்ரவ்யங்களை ப்ரார்த்தித்து. பராய் - பராவி, ப்ரார்த்தித்து. (துணங்கையெறிந்து) துணங்கையென்று ஒரு ந்ருத்த விசேஷம். எறிதல் - இடுதல். ஆடலிட்டு என்றபடி. துணங்கைக் கூத்தென்று கைதட்டியாடுவதொரு கூத்து உண்டு, அததைச் சொல்லிற்றாதல்; மஞ்சட்பொடியைக் கையிலே பிடித்து ஒருவர்க்கொருவர் எறிந்து ஆடுவதொன்று உண்டு, அததைச் சொல்லிற்றாதல். (நும் தோள் இத்யாதி) பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் “சரண்யன் நீர்மையாலே மிகை” என்றிருக்கக் கடவ நீங்கள் படும் எளிவரவே இது! “தொழுது எழுதுமென்னுமிது மிகை” (9-3-9) என்றிறே இவர்கள் இருப்பது.

விளக்கம் - (அணங்குக்கு அருமருந்தென்று) - அணங்கு என்றால் தெய்வீகமான பெண். நிகண்டுவில், “சூரு மணங்குந்தெய்வப்பெண் பெயர்” என்று உள்ளது காணலாம். இந்த லோகத்தில் காண்பதற்கு அரியதாக உள்ள இயல்பைக் கொண்ட இவளுக்கு ஏற்புடையதான, கிடைப்பதற்கு அரியதாக உள்ள மருந்து. நீங்கள் இவளுடைய மேன்மை மற்றும் செய்கைகளுடைய மேன்மை ஆகிய எதனையும் அறியவில்லை. (அங்கோராடும் கள்ளும் பராய்) - தாழ்ந்த வஸ்துக்களை ப்ரார்த்தனை செய்தபடி. பராய் என்றால் ப்ரார்த்தித்து. (துணங்கை எறிந்து) - துணங்கை என்பது ஒருவிதமான ஆடல் சிறப்பு. கை தட்டி ஆடும் கூத்து ஒன்று உள்ளது; அதனைக் கூறுகிறார் எனலாம். மஞ்சள் பொடியைக் கையிலே பிடித்தபடி, அதனை ஒருவர் மீது மற்றொருவர் எறிந்து ஆடும் ஆட்டம் உள்ளது; அதனைக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். (நும் தோள் இத்யாதி) - பகவத் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை, ப்ரார்த்தனையானது கைகளைக் குவித்து

வணங்குதல் என்பது மட்டுமே போதுமானது; ஸர்வேச்வரனுடைய எளிமை காரணமாக அந்தச் செயலே மிகையானது என்றுள்ளபோது, நீங்கள் செய்யும் மிகுந்த முயற்சிதான் எத்தகையது! திருவாய்மொழி (9-3-9) - தொழுது எழுதுமென்னும் இது மிகை - என்பதற்கு ஏற்ப அல்லவோ இவர்கள் உள்ளனர்.

வ்யாக்யானம் - (உணங்கல் இத்யாதி) ஜீவந ஸாதநமான வ்ரீஹியானது நசித்துப் போம்படிக்கு ஈடாக, அத்தைத் தின்கிற கழுதையினுடைய உதட்டின் வ்யாபாரம் கண்டிருந்தால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? அப்படியே இவளைக் கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிற நீங்கள், இவள் விநாசத்தைப் பலிப்பிப்பதான தேவதாந்தர ஸ்பர்சமுடையார் வ்யாபாரம் கண்டிருக்கிற இத்தால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று; விநாசமே பலிப்பது. அன்றிக்கே ஐயன் திருக்குருகைப் பெருமாளரையர் நிர்வஹிக்கும்படி; “உணங்கல் கெட - இவளுடைய உணங்குதல் கெட, இவளிளைப்புத் தீர; கழுதென்றது - பேய், கழுதை - பேயை. உதடாட்டம் கண்டு என் பயன் - நீங்கள் ஆடும் கள்ளும் ப்ரார்த்தித்துக் கொடுக்க, அத்தை அது விநியோகம் கொள்ளும்போது அதினுடைய உதடாடுகிறத்தைக் கண்டிருக்கிறத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு?” என்று. “கழுது பேயும் பரணும்” என்றானிறே.

விளக்கம் - (உணங்கல் இத்யாதி) - உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமாக உள்ளதான நெல்லானது அழிவதற்குத் தகுதியாக, அதனைத் தின்றபடி உள்ள கழுதையின் உதடுகளுடைய செயலைப் பார்த்தபடி நின்று என்ன பயன் உள்ளது? அதனைப் போன்று, இவளைக் கொண்டே உயிர் வாழ்ந்தபடி உள்ள நீங்கள், இவளுடைய அழிவிற்குக் காரணமாக உள்ளதான மற்ற தேவதைகளுகைய ஸம்பந்தம் கொண்டவர்களுடைய செயலைப் பார்த்தபடி நின்று என்ன பயன் உள்ளது? பயன் கிட்டாமல் போவது மட்டும் அல்லாமல், அழிவும் ஏற்படுகிறது. அல்லது ஐயன் திருக்குருகைப்பெருமாள் அரையர் கூறும் கருத்தை இங்கு கொள்ளலாம். அதாவது “உணங்கல் கெட - இவளுடைய இளைப்பு தீரும்படி”; கழுது என்பதை “பேய்” என்று பொருள் கொண்டு, கழுதை என்றால் “பேயை” என்று பொருள் கொள்ளலாம்; அதாவது நீங்கள் அதற்கு ஆட்டையும் கள்ளையும் ப்ரார்த்தனை செய்தபடி அளிக்கிறீர்கள்; அதனை அந்தப் பேயானது உண்ணும்போது,

அதனுடைய உதடுகள் ஆடியபடி உள்ளதைப் பார்த்தபடி நின்று என்ன பயன் உள்ளது? “கழுது பேயும் பரணும்” என்பது காண்க.

வ்யாக்யானம் - “இதில் ப்ரயோஜநமில்லையாகில், ப்ரயோஜநவத்தாயிருக்கு மத்தைச் சொல்லாய்” என்ன, (வணங்கீர்கள்) அவர்கள் திருவடிகளிலே விழப்பாருங்கோள். அவர்களென்கிறது ஆரை? என்ன, (மாயப்பிரான் இத்யாதி) குண சேஷ்டிதங்களால் ஆச்சர்ய பூதனானவனுடைய குணங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். “வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:” என்றும், “ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி” என்றும், “நதாஸ்ஸம் ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர சாஸ்வதீ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வேத தாத்தர்யம் கைப்பட்டிருக்குமவர்களை. “வேதம் வல்லாரையே” என்கிற இவ்விசேஷணத்துக்குக் கருத்தென்? என்னில்; தேவதாந்தர ஸ்பர்சமுடையார் புகுந்து சிகிதஸிக்கிறதுக்குப் பரிஹாரமிறே இவள் சொல்ல இழிந்தது; அதில், “அவனையொழிந்ததொரு தேவதைக்குத் தனித்தோருயிர்ப்பில்லை; அவனே உத்தேச்யம்” என்றிருக்குமவர்கள் காலிலே விழுங்கோளென்கை. “தேவதைகள்தோறும் தனித்தனியே கார்யமுண்டு” என்றிராதே, “ஸகல சப்தங்களும் ஏகாந்த வாசகம்” என்றிருக்குமவர்களை ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள்.

விளக்கம் - தாய்மார்கள் தோழியிடம், “இந்தச் செயலில் பயன் இல்லை என்றால், பயனுடன் கூடிய ஒரு செயலை உரைப்பாயாக”, என்றார்கள். இதற்குத் தோழி உரைக்கிறாள். (வணங்கீர்கள்) - அவர்களுடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்குங்கள். “அவர்கள்” என்றால் யார் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறாள். (மாயப்பிரான் இத்யாதி) - குணம் மற்றும் செய்கை ஆகியவற்றால் வியப்பை ஏற்படுத்துகின்ற ஸர்வேச்வரனுடைய குணங்களில் எப்போதும் ஈடுபட்டபடி உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். கீதை (15-15) - வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய: - அனைத்து வேதங்களாலும் அறியப்படுபவன் நானே ஆவேன் - என்றும், கட. (1-2-15) - ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி - அனைத்து வேதங்களும் எந்த ப்ரஹ்மத்திடம் ஒரே போன்று நிற்கின்றனவோ - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (1-14-23) - நதாஸ்ஸம் ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர சாஸ்வதீ - அனைத்து சொற்களும் யாரைக் குறிக்கின்றனவோ அந்தக் கோவிந்தனை வணங்குகிறேன் - என்றும்

கூறுவதற்கு ஏற்ப, வேதத்தின் ஆழ்பொருளை நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆனால் “வேத வல்லாரையே” என்று இங்கு ஏன் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டும்? காரணம், மற்ற தேவதைகளிடம் ஸம்பந்தம் கொண்டவர்களை அடைந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, சிகிச்சை செய்வதற்கான பரிகாரம் அல்லவோ இவள் உரைக்கிறாள். அதில், “அவன் அல்லாமல் வேறு ஒரு தேவதைக்குத் தனியாக எந்த ஒரு உயிர் இல்லை. அவனே இலக்காவான்” என்று உள்ளவர்களின் கால்களின் விழுவீர்களாக. “தேவர்கள் ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒரு கார்யம் உள்ளது” என்று எண்ணாமல், “அனைத்து சொற்களும் சேர்ந்து, ஒரே பொருளைத் தருகின்றன” என்பதாக எண்ணியபடி உள்ளவர்களை அண்டி நிற்க முயல்வீர்களாக.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 9)

1. நம: அசிந்த்ய அத்புத அக்லிஷ்ட ஜ்ஞாந வைராக்ய ராசயே
நாதாய முநயே அகாத பகவத் பக்தி ஸிந்தவே

பொருள் - எண்ணிப் பார்க்கக்கூட இயலாதபடி உள்ளதும், வியக்கும்படியாக உள்ளதும், பகவத் க்ருபையால் எளிதாகக் கிடைக்கவல்லதும் ஆகிய ஞானம் மற்றும் வைராக்யத்தின் குவியலாக உள்ளவர்; பகவானை எப்போதும் மனனம் செய்தபடி உள்ளவர்; ஆழ்ந்த பகவத் பக்தி என்பதற்குக் கடலாக உள்ளவர்; இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி நாதமுனிகளுக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

அவதாரிகை - முதல் ச்லோகத்தில், ஒருவனைக் கவிபாடப்புக்கால், அவனைச்வரயத்தைச் சொல்லிக் கவிபாடுமாபோலே, வைஷ்ணவனுக்கு ஐச்வர்யமான ஜ்ஞான வைராக்யங்களுடைய ப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லி நமஸ்கரிக்கிறார். “தனமாய தானே கைகூடும்” என்று வைஷ்ணவனுக்கு தனம், பக்த்யாதிகள் என்று சொல்லிற்றிறே.

விளக்கம் - ஒருவனைக் குறித்து கவிபாடத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, அவனுடைய ஐச்வர்யங்கள் அனைத்தைக் குறித்தும் கவிபாடுவார்கள். இதனைப்

போன்றே இங்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஐச்வர்யமான ஞானம் மற்றும் வைராக்யம் ஆகியவற்றின் உயர்த்தியை உரைத்து நமஸ்காரம் செய்கிறார். முதல் திருவந்தாதி (43) - தனமாய தானே கைகூடும் - என்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்குத் தனமாக பக்தி அல்லவோ கூறப்பட்டது.

வ்யாக்யானம் - (நம:) “அஹமபி ந மம; பகவத ஏவாஹமஸ்மி” என்கிறபடியே, “எனக்கு உரியேனல்லேன்; பெரிய முதலியாருக்கு சேஷம்” என்கிறார். “நமோ விஷ்ணவே” என்கிறாப்போலே, “நமோ நாதாய” என்கிறார் உபகார ஸ்ம்ருதியாலே. “நமோ விஷ்ணவே” என்றும், “நம இத்யேவ வாதிந:” என்றும், “நம ரிஷிப்யோ மந்த்ர க்ருத்ப்ய:” என்றும், “தேஷாமபி நமோ நம:” என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ஈச்வர முனிகள் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்று திருநாமம் சாற்றுகையாலே, நாதனென்று திருநாமமாகிறது. எப்படிப்பட்டவர் என்னும் அபேசையில் சொல்லுகிறது. (அசிந்த்ய) இவருடைய ஜ்ஞானாதிகள் இன்னாருடைய ஜ்ஞானாதிகள் போலே இருக்குமென்று நினைக்க வொண்ணாது என்னுதல்; இவ்வளவு என்று ஜ்ஞானாதிகராலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது என்கை.

விளக்கம் - (நம:) - ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் - அஹமபி ந மம; பகவத ஏவாஹமஸ்மி - நான் எனக்கு உரியவன் அல்லன், பகவானுக்கு மட்டுமே நான் அடியவன் ஆவேன் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப இவரும், “நான் எனக்கு உரியவன் அல்லன், நாதமுனிகளுக்கே அடிமை ஆவேன்”, என்று கூறுகிறார். நாதமுனிகள் செய்த உபகாரத்தை எண்ணியவராக உரைக்கிறார். மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (344-45) - நம இத்யேவ வாதிந: - “நம” என்று அவர்களுக்குப் பலமுறை “நம” என்பது உரித்ததாகுக - என்றும், யஜூர் - நம ரிஷிப்யோ மந்த்ர க்ருத்ப்ய: - மந்த்ரத்தை உபதேசித்த ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம் - என்றும் கூறுவது காணலாம். ஈச்வரமுனிகள், ஸ்வாமி நாதமுனிகளுக்கு “ஸ்ரீரங்கநாதன்” என்று திருநாமம் சூட்டியதால், “நாதன்” என்று கூறப்படுகிறார். அடுத்து நாதமுனிகள் எப்படிப்பட்டவர் என்று அறியும் ஆசையில் கூறுகிறார். (அசிந்த்ய) - இவருடைய ஞானம் போன்றவை, “இப்படிப்பட்டவருடைய ஞானம் முதலானவை போன்று

உள்ளன" என்று வேறு யாரையும் குறித்து அடையாளம் காண்பித்து உரைக்க இயலாதபடியாக உள்ளது.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்